

Modern en duurzaam toerisme!

Beste commissie,

U heeft na de veelheid aan insprekbeurten ongetwijfeld een berg moeten verstouwen aan ongenoegen, drama, verdriet en boosheid. Ik sluit me graag bij deze litanie aan, want ook ik voel me zwaar gedupeerd

Maar toch wil ik in plaats van gelaten af te wachten liever een positief toekomstbeeld schetsen. Ik hoop dat jullie even met me mee willen fantaseren....

Ik koos voor de besteding van mijn spaarcenten in een huisje op de Hoek vanwege het volgende:

We beseffen allemaal dat het 'een tandje minder' moet.

Op een paar onnozelen na, realiseren we ons allemaal dat we vanaf nu anders met onze planeet moeten omgaan.

Dat begint bij onze eigen afvalbak, en gaat door tot in hernieuwde afspraken met de grote industrieën wereldwijd.

Ook in de de vrijetijdsbesteding moeten we uitzoeken hoe we ons bescheidener kunnen opstellen ten opzicht van onze omgeving.

In plaats van verslijten, vernielen en vervuilen moeten we uitzoeken hoe we kunnen verbinden, verzorgen en verrijken.

Ik heb met mezelf afgesproken niet meer te gaan vliegen voor een vakantie.

Ook zag ik mezelf liever niet meer door een mooie mediterrane hoofdstad rolkofferen, terwijl je door de plaatselijke bewoners weggekeken wordt, omdat ze de overdaad aan toeristen zat zijn.

In de klimmers-file voor de Hillary-step op de Mount Everest gaan ze me ook niet meer zien, ik heb er de kracht niet voor.

Ik denk dat we ons moeten bezinnen op wat modern en duurzaam recreëren eigenlijk kan of moet zijn.

De moderne toerist is betrokken bij de omgeving die hij of zij bezoekt, en heeft de verantwoordelijkheid om die omgeving net als zijn eigen huis, eigen tuin te respecteren, te onderhouden en misschien te verrijken.

De moderne toerist is sociaal ook betrokken bij de plek waar hij/zij recreëert. Bij de andere recreanten, bij de plaatselijke bevolking, als gebruiker van plaatselijke diensten en instellingen als gemeentes, artsen, sportaccommodaties, musea, theaters.

Kortom: de moderne toerist komt niet naar een plaats alleen voor eigen genot ten koste van, maar weet dat hij of zij op die plek onderdeel uitmaakt van een groter geheel en voelt zich daar dan ook verantwoordelijk voor.

Het recreatie-oord heeft nu al heel veel van deze moderne elementen in zich:

De duurzame toegang tot Hoek van Holland middels de metro is geweldig.

De recreanten op het oord zijn uiterst zuinig op hun eigen kleine paradijsjes, en zijn zich heel erg bewust dat ze daarmee onderdeel uitmaken van het grotere geheel. De bescheidenheid en de rust ten opzichte van elkaar en de natuur viert daar hoogtij.

Het voelt zelfs een beetje tegennatuurlijk dat we ons nu zo moeten opblazen om bij jullie in het vizier te komen.

.

De gemeente -jullie- vinden dat er wel gemoderniseerd moet worden.

Nou, dat kan. Het adagium op het Recreatieoord is al een eeuwlang: "Het is hier geen vakantieoord, het is een werkkamp".

.

De community van recreanten in de Kampeerstad is zeer divers: architecten, kunstenaars, IT-ers, biologen, grondwerkers, managers, regelaars, superklussers, groenspecialisten, docenten, vaders, moeders, opa's en oma's, en heel veel kinderen.

Voor het verduurzamen en moderniseren van het recreatie-oord kunnen we eindeloos putten uit de know-how en netwerken van de mensen die op het oord rondlopen.

Door te gaan samenwerken met Rotterdamse onderwijsinstellingen (stages) en kunstinstellingen openen we het oord voor meer diversiteit en betrokkenheid van de stad. Bovendien zetten we daarmee Hoek van Holland als Rotterdamse deelgemeente meer op de kaart.

Wellicht is het oord zelfs geschikt voor een aantal "laboratorium" situaties:

Op terrein van verduurzaming:

*We kijken naar onze energie-huishouding, wellicht ism met TU Delft

*Het ontwikkelen van insecten- en kleine dieren hotels ism Diergaarde Blijdorp

Op het terrein van educatie:

*opzetten van educatieve projecten voor school jeugd op het gebied van natuurbeheer en klimaat

*opzetten van iets als een zomerschool voor Rotterdamse kinderen die niet op vakantie kunnen en nog wel wat hulp kunnen gebruiken

Op het terrein van modernisering in beheer en onderhoud:

*opzetten van een beheer-structuur van de bewoners zelf

*samenwerken met Rotterdamse opleidingen in logistiek, toerisme

*Groenbeheer: minder tegels, meer bomen, bewuster tuinieren

Op het terrein van kunst en cultuur:

*de pleinbioscoop op het parkeerterrein

*openlucht-voorstellingen en concerten van R'damse gezelschappen

Ik kan u -in dat kader- verklappen dat het evenement North Sea Round Town, dat is het fringe festival voorafgaand aan het North Sea Jazz Festival, dit jaar van plan is haar tenten op te slaan op de parkeerplaats van het Recreatie-oord voor de grootste JazzStoelendans van de 21^e eeuw! Als de pandemie het toelaat.

Jongens en meiden uit Rotterdam, aan de zuidzijde van de Nieuwe Waterweg, hebben we met Europoort duizenden banen, grote rijkdom en internationale roem weten te realiseren. Sjapoo!

Maar we hebben er ook een hoop mee vervuild, en er een hoop niet zo gezonde stress mee veroorzaakt. Laten we nu met dezelfde Rotterdamse voortvarendheid aan de noordzijde een beetje tegenwicht bieden, en laten zien dat we ook groot en toekomstgericht kunnen zijn in het behoud van iets kleins, iets breekbaars en dierbaars waar de menselijke maat leidend is.

Ik stel jullie, de politiek en de overheid die wij gekozen hebben om goed voor ons te zorgen, voor om met ons, de burgers, opnieuw en fris te kijken naar een prachtige nieuwe eeuw voor het recreatie-oord. Daarom: Doe duurzaam, gooi niks weg wat het nog doet. Geef het niet over aan de grillen van de marktwerking, maar leg het in handen van je eigen stadgenoten. Koester het, en wees daar trots op!